

[Enggaard.]

kommet til, hvor vi forholdsvis klart har givet udtryk for, at der her ikke er tænkt på noget administrativt organ, men et rådgivende organ af en forholdsvis begrænset størrelse, så kan vi affinde os med, hvad der står i betænkningen, at man i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget finder, at et kollegieråd kan være en rimelig ting for ministeren at have til hjælp.

Med disse bemærkninger har jeg villet give udtryk for, at vi i venstre er glade for det resultat, der er opnået, ikke mindst fordi det er opnået i enighed, og at vi derfor med tilfredshed vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Knud Østergaard: Det fremgår af betænkningen over dette lovforslag, at udvalget har holdt ikke færre end 12 møder, har haft adskillige samråd med såvel undervisningsministeren som med boligministeren, været på 3 ekskursioner samt endelig modtaget repræsentanter for så at sige samtlige kategorier af unge under uddannelse. Det tør derfor siges, at lovforslaget er blevet nøje belyst og grundigt gennemarbejdet. Resultatet er da også, at der her til anden behandling foreligger fra ministeren ikke færre end 8 ændringsforslag, der alle er tiltrådt af udvalget.

På det konservative folkepartis vegne kan jeg anbefale ved tredje behandling at stemme for lovforslaget og nu ved anden behandling at stemme for de foreliggende ændringsforslag.

Jeg skal ved denne lejlighed ikke gå ind på alle lovforslagets enkeltheder, ej heller fremdrage hver enkel detalje i ændringsforslagene. Lad mig i stedet fremsætte nogle få bemærkninger om de ændringer, som for mig synes væsentlige og principielle.

Det konservative folkeparti har under den løbende debat hele tiden givet udtryk for, at det fandt det afgørende, at prisen på en kollegiebolig blev holdt på et rimeligt niveau. Under udvalgets besigtigelse har vi konstateret, at dette i øjeblikket ikke alle steder kan siges at være tilfældet. Det har vist sig, at der på de dyre kollegier socialt set eksisterer en skæv fordeling, og videre, at udlejningspriserne for private værelser har en tilbøjelighed til at stige i

takt med stigende kollegiepriser. Vi er derfor tilfreds med, som det fremgår af ændringsforslag nr. 2, at statslånsprocenten ændres fra 35 til 45. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at mit parti hellere havde set et fast kronebeløb pr. værelse, men derom har der ikke kunnet skabes enighed i udvalget. Det er min opfattelse, at navnlig spørgsmålet om de forskellige lejeniveauer i dette lille land har været afgørende for modstanden. Vi beklager ikke at have kunnet vinde tilslutning til vort synspunkt. Ministerens indstilling er endnu ikke så moderne, at han har kunnet acceptere et sådant fremskridt. Nå, alting tager jo sin tid, og der er måske et håb ved lovens revision om 2 år.

Under første behandling udtalte jeg det ønskelige i, at der fandt en vis huslejeudligning sted mellem de forskellige kollegieboliger. Gennem ændringsforslag nr. 6 er dette ønske delvis imødekommet for fremtidigt byggeri.

Må jeg sluttelig sige et par ord om det i betænkningen nævnte rådgivende kollegieråd. Det er værd at hæfte sig ved ordet rådgivende. Ansvar for lovens administration er fortsat ministerens og alene ministerens. At ministeren så synes, han trænger til et godt råd nu og da, det forstår vi vist alle. Det bliver der altså mulighed for at få nu, men ministeren må altså finde sig i, at så længe han bærer de gyldne kæder, så må han også tage det ansvar, der følger dermed.

Med disse bemærkninger vil jeg, som jeg allerede har nævnt, anbefale mit parti at stemme for lovforslaget og for de ændringsforslag, der er stillet.

Else-Merete Ross: I det radikale venstre er vi meget tilfreds med, at det beskedne antal kollegieværelser, der kan bygges årligt efter den gældende lov, og som blev så beskedent på grund af daværende økonomiske forhold, nu kan sættes op til det ca. tredobbelte. Allerede ved behandlingen af lovforslaget i 1963 gav vi udtryk for, at vi håbede det muligt snarest at få værelseantallet sat op.

Det har bekymret os meget, at man trods det foreslåede 35 pct.s statslån ikke kunne bringe lejen for kollegieværelser ned på et betydeligt lavere niveau, end tilfældet